mundane noctis obumbrent᷑. Sed feruor
solaris est contemplatiuis vt diuinis cariſ=
matibus inflamentur. Quātum ad primū
est sciendum ꝙ mirifica pulcritudo obiecti
beatifici quod intuitiue pertingebat tria si=
bi ingessit. Quia enim pertingebat ad pri=
mordiale exordium inexhausibilis pietatis
Certificata fuit ꝓprietate icommutabili di=
uini numinis vt congrue dicere posset. Ec=
ce tu. Quia coherebat ad indiuiduale con=
tuberniū incomprehensibilis bonitatis. Fe
cūdata fuit pulcritudini diuini flāminis. vt
congrue adheret pulcer. Sed quia insiste=
bat ad fontale principiū inexplicabilis en=
titatis glorificata fuerat claritate amabili
diuini luminis vt congrue subiungeret. Es.
Hic ergo pertingens ad primordiale princi
pium pietatis di᷑. Ecce tu et imodum et ad
mirandū quasi inter pauca verba que i euā
gelio dixisse legit᷑ totiens implicauerit illō
Ecce. Et i ōmi dulcedie quā vnꝗ᷑ habuit in
celo et in terra et in pr̄ia in beatitudie spei
et in beatitudine rei semꝑ replicauerit illō
Ecce. Salutatōi angelice ꝯsentiēdo vt ma
ter dn̄i efficeretur ꝓmittebat. Ecce ancilla
dn̄i. Luce primo. Grauidatōni elizabeth ste=
rili cōgratulando cū matrē domini se gloria
ret᷑ resumebat ibidē. Ecce em̄ ex hᵒ beatā
me dicent ꝛc. Et nūc iterū deifice assumptō
in feliciter collocādo replicat illud. Ecce. q̄
cā. que rō. nisi quia primo illud angelus de
summo celo ciuitatis ꝓtanerat dicēs. Ecce
cōcipies in vtero. Filiꝰ eiꝰ in cruce moriēs
crebriꝰ hoc replicando ꝑ hoc dolorē suum
subleuat dicens. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. Et di
scipulo. Ecce mr̄ tua ioh. xix. Propter q̄ cor
eius illud ecce cū tā grandi dulcedine inbi=
berat et in mēoriā donatōis et certificatio
nis qua totiens certificata fuit ō intima ꝑ=
sentia/intima dulcedine pietatis siue deita
tis dulce foret sibi semꝑ reuoluere illud. Ec
ce inquit tu q. d. Ecce deus saluator meus/
glorificator meus/amator et amor meꝰ. Ec
ce iquit tu es gloria mea. tu es susceptor me
us/tu exaltans caput meū. qꝛ iā ꝑtingo ad
primordiale exordiū inexhaustibilis pietatiſ
Ecce ergo tu qō scdm Cassio. sup ps. Est vir
tus inexplicabilis icōprehensibilis cꝰ v̇a dif
finitio ē finē in sanctis laudibꝰ n̄ hēre. C
Sed ecce tu inquit pulcer. Ubi scdo innuit
qūo in sua assumptōe indiuidua ꝑtingēs ad
indiuiduale cōtuberniū cū fonte bonitatis
fecundata erat pulcritudie diuini flaminis
Quare em̄ delectāt pulcra rō reddi nō pōt
nisi quia cōueniētia. Conuenie ntia aūt non
sunt nisi quia summā vnitatē / conueniētiā

imitantur qua maior eē non potest. s. illam
qua filius ita cōuenit cum patre et spūsan.
vt vnū sint. vt aug. dn᷑ in de vera religiōe.
vltra mediū. Vn̄ ꝯcludit᷑ ꝙ in bonitate ꝓpt
diuini flaminis ē solū ꝓprie pulcritudo. Cū
enim nichil sit pulcꝝ nisi inquātū illā vnita
tem in ꝯuenientia et pulcritudine imitat᷑.
Vn̄ aug. cōfes. xv. Cogitās de pulcro et ap=
to dicit se iam intēdisse in interiorē melodi
am diuine veritatis dicēs. Intēdebā dulcis
veritas in interiorē melodiā tuā. i. cogitās
de pulcro et apto stare cupiēs et audire et
gaudio gaudere sup vocem sponsi. In illa
ergo bonitate/in illa pulcritudine ip̄a deo
virgo in assumptōne glorificata in illa fecū
data bene poterat dicere. Ecce tu pulcer.
quasi reuolueret di. aug. cōfes. Tu es pulcri
tudo pulcꝝ omniū. Confessio nāqꝫ et pulc=
tudo in conspectu tuo. quia ꝓpter pulcritu=
dinē conditoris tui ammirabit᷑ omīs oculꝰ.
Nimirū quia altitudinis firmamētū pulcri=
tudo eius spēs celi in visione glorie. Eccl.
xliij. Ecce ergo inquit tu pulcer es vbi ter=
cio innuit qūo indiuise insistēs ad venam ꝛ
ad fontale principium essentialis entitatis
glorificata fuit claritate ammirabili diuini
luminis q. d. Tu pulcer es qui es vena enti
tatis vnde cuncta scaturiunt/ ex quo viuūt
que viuunt/ex quo bona sunt que bōa sunt.
Tu es vere lumē qui illuminas omnem ho=
minem ꝛc. Lux lucis et fōs luminis. Et hoc
ō primo i quo notatur quomodo virgo glo=
riosa in sua benedicta assumptione data est
mirifica pulcritudo per quā facta est stella
maris ad reducendum exules et peniten=
tes ne mundi tempestatibus naufragent᷑.
Unita enim ad fontem primordialem pie=
tatis. Est medium delatm̄ misericordie per
quam ab ira eruantur idiuiduata ad venā
exordialem bonitatis et pulcritudinis. Est
collum transfusiuum gratie per quam veni
am consecuntur. Sed intimata ad origina=
lem essentialem per quam facta est entita
tis. Est receptaculum collatiuum subsisten=
tie ne in peccato ex nichilo consumantur.
Concordantias dimitto causa breuitatis.
Hic ergo patet quomodo virgo gloriosa in
sua assumptione pertingebat ad mirificam
pulcritudinem per quā facta est stella ma
ris penitentibus ne mundi tempestatibus
naufragentur. Quod notatur cum demon=
stratiue de obiecto beatifico premittit᷑. Ec
ce tu pulcer es D Secūdo notatur quo=
modo inclite virgini in sua assumptione da=
ta est saluifica dulcedo per quam notatur
cum assumpta addit. Dilecte mi. Tria aūt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0225
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt